

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21Co/161/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814204083
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8814204083.4

Opravné uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Antónie Kandravej v spore žalobcu: O.. D. C., F.. XX.XX.XXXX, T. U. XXX, R., zastúpený advokátom Advokátskou kanceláriou JUDr. Marián Gešper, so sídlom Dlhá 777, Vranov nad Topľou proti žalovaným: 1. D. P., F.. XX.XX.XXXX, T. U. XX, R. a 2. O.. I. M., F.. XX.XX.XXXX, T. P. XXX/XX, T., Q.. Č.. U. XX, T., zastúpený JUDr. Jaroslavou Oravcovou, advokátkou, AK Dobrianskeho 1651, Vranov nad Topľou, o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou, č. k. 11C/34/2014-160 zo dňa 26. 04. 2017 takto jednohlasne

rozhodol:

O p r a v u j e odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k.-21Co/161/2017-34 zo dňa 25. septembra 2018 v bode 27 tak, že správne znie:

„27. Podľa ustanovenia § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon bližšie nešpecifikuje. Výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax. To však neznamená, že tým vytvára priestor na nekontrolovanú voľnú úvahu súdu. V zmysle dnes už ustálenej judikatúry (pozri k tomu napr. uznesenia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2MCdo 17/2009, sp. zn. 5Cdo 67/2010 či sp. zn. 3MCdo 46/2012) nemožno § 257 považovať za ustanovenie, ktoré by zakladalo voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť.

Túto normu preto nie je možné interpretovať tak, že je aplikovateľná kedykoľvek a bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. Strane, ktorá mala vo veci úspech, nemožno nepriznať náhradu trov podľa výnimočného ustanovenia len na základe všeobecného záveru hodnotiaceho dopad rozhodnutia o určitom druhu nárokov.

K dôvodom hodným osobitného zreteľa možno však zahrnúť neprimeranú tvrdosť, podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, povaha a okolnosti sporu, zložitosť doposiaľ neriešenej právnej problematiky, zložitosť prípadov výkladu medzinárodnej zmluvy, osobitné pomery strany sporu, či nízky príjem. (pozri Veľké komentáre, Civilný sporový poriadok, autorov Števíček, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajánková, Tomašovič a kol., C. H. BECK 2016, str. 942).

V prejednávanej veci žalobca je úspešnou stranou sporu. Odvolací súd za dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania úspešnej strane považuje okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku (práva) na súde, po komplexnom posúdení všetkých okolností súdneho konania. V danom prípade presvedčenie žalovaných o správnosti overenia podpisu matrikou je dôvodom relevantným pre posudzovanie otázky náhrady trov konania. Správnosť overenia podpisu na zmluve vyslovenia neplatnosti, ktorej sa domáhal žalobca a hlavne jeho časový moment bol tou relevantnou skutočnosťou majúcou význam pre rozhodnutie. Práve v dôsledku pochybnosti o čase overenia podpisu

bez možného pričinenia žalovaných strán je možné považovať za dôvod pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP.

Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd rozhodol o trovách celého konania tak, že náhradu trov konania stranám sporu nepriznal teda trovy prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania aplikujúc ustanovenie § 257 CSP.“

o d ô v o d n e n i e :

1. Krajský súd v Prešove (ďalej aj ako „odvolací súd“) rozhodol o odvolaní žalobcu rozsudkom č.k 21Co/161/2017 - 234 zo dňa 25. septembra 2018 ,tak, že

„I. Mení rozsudok tak, že určuje, že kúpna zmluva medzi žalovaným v 1.rade a žalovaným v 2.rade, vklad ktorej bol povolený Správou katastra R. pod č. V XXX/XXXX-XXX-XX, predmetom ktorej bol prevod spoluvlastníckeho podielu k pozemku, parc č. XXXX/X zapísaného na LV č. XXXX, k. ú. P. v podiele 1/2 k celku je neplatná.

II. Náhradu trov konania stranám sporu nepriznáva.“

2. V bode 27. odôvodnenia rozsudku odvolací súd vo vzťahu k trovám konania svoje rozhodnutie odôvodnil tým že o trovách konania odvolací súd rozhodol s poukazom na ust. § 255 CSP, podľa ktorého strana, ktorá v konaní bola úspešná, súd jej priznal náhradu trov konania podľa jej úspechu vo veci. Žalobca sa stal úspešný v konaní, a preto mu prináleží právo na náhradu trov celého konania.

3. Podľa § 224 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O oprave súd vydá opravné uznesenie, ktoré doručí subjektom konania.

4. Už vzhľadom na systematickú úpravu nápravy inej zrejmej nesprávnosti spolu s chybami v písaní a počítaní je zrejme, že na jednej strane môže ísť len o také chyby, ktoré sú podobného druhu ako chyba v písaní alebo počítaní, na druhej strane musí ísť svojím obsahom o iné než písárske alebo počtárske chyby, ak k ich vzniku došlo okamžitým zlyhaním mechanickej alebo duševnej činnosti osoby, ktorá sa zúčastnila vyhlásení alebo vyhotovení rozhodnutia (porov. Rc 37/1969). Za zrejmu nesprávnosť v zmysle § 164 OSP (pozn. odvolacieho súdu: teraz § 224 CSP) tak treba považovať rozpor medzi obsahom verejnomocenskej autoritatívnej vôle, ktorú súd svojím rozhodnutím v okamihu jeho vyhlásenia (vydania) prejavil chcel a ktorej obsah je z dôvodov rozhodnutia bezpečne poznateľný, a obsahom samotného rozhodnutia ako prejavom tejto verejnomocenskej (autoritatívnej) vôle. Musí ísť o chybu súdu, nie účastníkov konania (súd preto nemôže postupom podľa § 164 OSP odstraňovať nedostatky podaní účastníkov, ktoré zapríčinili nesprávnosť rozsudku; porov. aj 3 MCdo 21/2008). Z ustanovenia § 204 ods. 1 OSP (pozn. odvolacieho súdu: teraz § 362 ods. 1 CSP) jednoznačne vyplýva, že oprava sa môže týkať aj výroku rozhodnutia. V zhode s tým judikatúra všeobecných súdov (10 M ObdoV 11/2010), ako aj ústavného súdu (I. ÚS 206/2013) uznala ako zrejmu nesprávnosť rozhodnutia nesprávny výrok o zrušení prvostupňového rozhodnutia a akceptovala jeho opravu na výrok o potvrdení prvostupňového rozhodnutia, keď takýto výrok bol jednoznačne krytý odôvodnením príslušného súdneho rozhodnutia. (z nálezu Ústavného súdu SR z 24. júla 2014, sp. zn. II. ÚS 576/2013-30).

5. Súdne rozhodovanie je proces duševnej činnosti sudcu, ktorého výsledkom je navonok prejavené súdne rozhodnutie. Pri takomto procese nie je možné predpokladať absolútnu neomylnosť osôb zúčastnených na príprave a tvorbe vonkajšej podoby konkrétneho súdneho rozhodnutia. Tieto pochybenia sa môžu zreteľne prejavovať napríklad v rozpore výroku rozsudku a jeho odôvodnenia, v rozpore vyhláseného znenia výroku rozsudku zachyteného v zápisnici a výroku v jeho písomnom vyhotovení alebo viditeľných chýb spôsobených mechanicou činnosťou. Podľa vyššie citovaného ustanovenia CSP sa nesprávnosť odôvodnenia sa opravuje prostredníctvom inštitútu „iných zrejmych nesprávností“ opravným uznesením.

6. V písomnom vyhotovení rozsudku odvolacieho súdu nedopatrením došlo k inej zrejmej nesprávnosti, pretože v jeho výrokovej časti bolo uvedené, cit.: „Náhradu trov konania stranám sporu nepriznáva“

Z obsahu odôvodnenia rozsudku vo vzťahu k trovám konania však vyplýva, že o trovách konania odvolací súd rozhodol s poukazom na ust. § 255 CSP, podľa ktorého strana, ktorá v konaní bola úspešná, súd jej priznal náhradu trov konania podľa jej úspechu vo veci. Žalobca sa stal úspešný v konaní, a preto mu prináleží právo na náhradu trov celého konania. Vzhľadom na skutočnú vôľu senátu a jeho prijaté rozhodnutie o trovách konania čomu korešponduje výrok o trovách konania došlo k omylu a zrejme nesprávnemu odôvodneniu v rozhodnutí súdu vo vzťahu k trovám konania. Je zrejmé, že je daná nezhoda vôle, vytvorenej vo vnútornom fóre sudcu a jej následného prejavenia (komunikovania) navonok adresátom príslušného verejnomocenského aktu. Z tohto dôvodu odvolací súd pristúpil k oprave odôvodnenia rozsudku v bode 27.

7. Keďže v písomnom vyhotovení predmetného uznesenia odvolacieho súdu došlo k zrejmej nesprávosti, bolo potrebné túto chybu odstrániť vydaním opravného uznesenia, ktorým odvolací súd v súlade s výrokovou časťou rozsudku opravil odôvodnenie v bode 27 tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

8. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).